

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa "I(...)" Spółki z o.o. w W.

przeciwko "P(...)" Spółce z o.o. w M.

o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 listopada 2005 r., zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 19 sierpnia 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 sierpnia 2005 r. Sąd Apelacyjny w W. odrzucił apelację pozwanego, złożoną od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 lutego 2005 r.

Sąd odwoławczy wyraził pogląd, że w sprawach gospodarczych istnieje obowiązek doręczania pism procesowych bezpośrednio stronie przeciwnej (art. 479⁹ § 1 k.p.c.), odnoszący się również do wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, podlegający rygorowi zwrotu pisma a limine. Pozwany nie spełnił tego obowiązku, wobec czego nastąpiły skutki zwrotu wniosku (art. 130 § 2 k.p.c.) i w konsekwencji – inne obliczenie terminu do wniesienia apelacji, według reguł określonych w art. 369 § 2 k.p.c. Tym samym, apelacja pozwanego – jako spóźniona – podlegała odrzuceniu (art. 373 w związku z art. 370 k.p.c.).

Rozpoznając zażalenie pozwanego Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uchwale z dnia 27 października 2005 r., III CZP 65/05 (jeszcze nie publ.) Sąd Najwyższy stwierdził, że przewidziany w art. 479⁹ § 1 zd. drugie k.p.c. obowiązek dołączenia do pisma procesowego wniesionego do sądu dowodu doręczenia drugiej stronie odpisu tego pisma albo dowodu wysłania go pismem poleconym nie dotyczy wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku (art. 328 § 1 k.p.c.). Rozstrzygnięcie występującej tu rozbieżności w praktyce sądowej nastąpiło więc na korzyść stanowiska zaprezentowanego w zażaleniu.

Zażalenie jest zasadne także z tej przyczyny, że nie doszło do zwrotu wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Przewidziane w art. 130 § 2 k.p.c. skutki zwrotu pisma procesowego następują, bowiem dopiero po prawomocnym zwrocie pisma. Zwrot pisma nigdy nie następuje ipso iure, lecz zarządzeniem przewodniczącego (zob. art. 130 § 2 k.p.c. i art. 130¹ § 2 k.p.c.), także przy zwrocie a limine. W tej ostatniej sytuacji nie istnieje tylko obowiązek wezwania o usunięcie braków formalnych.

Należało w konsekwencji uchylić zaskarżone postanowienia (art. 398¹⁶ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).